

[Ministeren for offentlige arbejder]

Der har været røster fremme om, at Folketinget i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag også skal begynde at tage stilling til, hvor mange og hvilke forskellige foranstaltninger det offentlige bør bidrage til, eller hvor store beløb det offentlige skal yde til formålet. Mere eller mindre direkte er disse ting blevet fremført. Jeg synes, det er lidt uheldigt, at man i denne debat begynder at kæde disse ting sammen med Folketingets behandling af det foreliggende lovforslag, at man kæder forslaget sammen med en bevillingsdiskussion.

Det er sådan, som jeg redegjorde for tidligere, at den del af Vestkysten klarer vi via de almindelige bevillinger. Der er, hr. J. K. Hansen, indgået en aftale, og jeg vil gerne understrege, at holdningen til det er, at det er en aftale, der er indgået som minimum, og den vil blive overholdt til punkt og prikke, helst endda godt og vel. Men riget fattes penge, og der er grænser for, hvor langt man kan gå.

Jeg vil kun sige, at dette lovforslag mener jeg ikke fortjener denne diskussion. Den kan vi tage ved en anden lejlighed. Lovforslaget er imødeset med stor forventning mange steder rundt omkring. Jeg har helt utvetydige tilkendegivelser fra interessegrupper om, at man meget gerne ser det gennemført så hurtigt som overhovedet muligt. Derfor advarer jeg imod, at vi gør det til en generel diskussion, men følger, hvad hr. Bilgrav-Nielsen og hr. Ikast og også andre har sagt for så vidt angår procedurerspørgsmålet. Jeg synes, det er helt afgørende, at vi får lovforslaget meget hurtigt igennem i udvalget, når vi ved, at der er det pres på, det ønske om at få det igennem.

Jeg har allerede været inde på nogle af de bevarelser, som jeg skal give, også til hr. Stillinger. Det er jo sådan med kystsikringen, kan jeg sige til hr. Stillinger, at staten er engageret med de aftaler, som jeg refererede før over for hr. J. K. Hansen, for så vidt angår den jyske vestkyst. Her er der indgået en klar aftale, som vil blive respekteret. Derudover har vi ikke noget engagement.

Skulle der et eller andet sted i landet være et amt, som derudover kunne komme i tanker om at begynde at debattere, at der af forskellige grunde kunne være behov for at nedlægge et dige og det ikke kan volde voldsomme problemer i øvrigt, så skal jeg være den sidste til at vende ryggen til det. Jeg tror imidlertid, hr. Stillinger,

at denne situation i høj grad er en tænkt situation, så jeg vil ikke, som hr. Stillinger sagde det, lægge hovedet på blokken. Det er vist for risikofyldt, når det er hr. Stillinger.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget om Offentlige Arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til frit at benytte kollektive transportmidler for personer, der modtager folke- og førtidspension.

Af Jørgen Tved (FK) m.fl.
(Fremsat 27/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Nør Christensen):

Dette forslag til folketingsbeslutning ser jo tiltalende ud, når man ønsker at tilgodese folke- og førtidspensionister, og det gør regeringen selvfølgelig. Det fremgår bl.a. af de lovforslag, som er blevet fremsat og bebudet af statsministeren i åbningstalen.

Det er således regeringens principielle standpunkt, at man skal forbedre pensionisternes levevilkår. Det skal først og fremmest ske ved at forbedre samtlige pensionisters levevilkår, typisk over pensionen. Derimod bevarer man pensionisternes frihed til selv at bestemme, hvad de vil bruge pensionen til, og det lægger regeringen naturligvis vægt på.

Angående det helt konkrete forslag vil jeg tildele mig at sætte spørgsmålstegn både ved muligheden for og hensigtsmæssigheden i at gen-